

je to našťvaný dopis, tak už nechce žít. Půjde se utopit na Vinkelesovo nábřeží mezi mečovky mexické.

S bušícím srdcem sestupoval schod po schodu a sebral obálku z rohožky. „Pan A. Klepáč,“ bylo na ní napsáno. To je pro tatínka, protože Tomáš se jmenuje T. Klepáč. A na rubu bylo napsáno: „Terezínská“.

To vůbec nebyl dopis od Elišky! Byl to dopis paní Terezínské tatínkovi! To je ještě mnohem horší! To je celonárodní pohroma! Honem si strčil obálku za košili. Podíval se nahoru, do tmy schodiště. Nikdo ho neviděl. Opatrně otevřel dveře a pak je zase za sebou zavřel. Proběhl ulicí, zabočil za roh a utíkal tak dlouho, až se ocitl někde, kde ho nikdo neznal. Tam se celý udýchaný zastavil.

Podíval se na obálku ve své ruce. Proč paní Terezínská tatínkovi píše? To nevěstí nic dobrého. Tatínek ten dopis nesmí dostat. Tomáš ho musí roztrhat a zahrabat, protože paní Terezínská je komínystka nebo co, a ještě k tomu ježibaba. A čím to bude vina, když tatínek dostane dopis od ní? Jeho! Tomášova! A nikoho jiného. Sevřel obálku v dlaních a už ji chtěl roztrhat, když ho napadlo: „Co se tam asi píše?“ Může si ten dopis přece nejdřív přečíst a pak teprve roztrhat. Aspoň bude vědět, o čem ten dopis je!

Rozhlédl se, jestli ho někdo nevidí, ale nikdo si ho nevšímal. Opatrně obálku otevřel. Proč se mu tak třesou prs-

ty? Proč mu je v břiše, jako by spolknul hrocha? Protože dělá něco, co se ale vůbec nesmí. „Jenže,“ pomyslel si, „jinak to nejde, protože když to neudělám, stane se možná něco ještě mnohem horšího.“ A co třeba? „Třeba že někdo dostane výprask a že to třeba budu já.“ Vysunul dopis z obálky a rozložil ho. Byla v něm jen jedna věta. Tomáš si ji nahlas přečetl: „Muž, který bije svou ženu, sám sebe zneuctuje.“

„Muž, který bije svou ženu...“ mumlal neklidně Tomáš. Tak ona to ví! Hanbou zrudl. Tak ona to velké tajemství odhalila. Jsou tajemství, co klidně můžeme vyzvonit. Ale tohle tajemství nesmí znát nikdo, protože je strašlivé. Paní Terezínská ho zná. Jak je to možné? Řekl jí to někdo, nebo to ví jen tak, sama od sebe, protože je ježibaba?

„...sám sebe zneuctuje,“ mumlal. Co znamená „zneuctuje“? To Tomáš neví.

„Tatínek tohle nesmí číst,“ zašeptal. „Protože to svede na mě nebo i na maminku.“

Zamířil k pomníku generála van Heutsze. Zepředu bylo jezírko s fontánami, kde si děti pouštěly lodičky. Za pomníkem rostly keře. Proklouzl do křoví, sedl si na bobek a rukama vyhrabal v zemi jamku. Strčil do ní obálku, ale když tam chtěl nacpat i dopis, zaváhal. Přečetl si tu větu, kterou paní Terezínská napsala, ještě jednou. „Muž, který bije svou ženu, sám sebe zneuctuje.“ Přemýšlel. Třeba